

er jo meget, der tyder på, at ved den næste regeringskonference i EU i 2004 bør et af de danske krav være, at Danmark får en arbejdsmarkedsundtagelse, at Danmark simpelt hen stilles uden for arbejdsmarkedslovgivningen. Jeg tror i virkeligheden, det er den vej, det bærer på baggrund af denne her sag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Mit indlæg her er en slags mundtlig forklaring, for jeg har ikke fået afgivet et skriftligt betænkningsskildring. Først med hensyn til afdeling B: Der har jeg ikke haft mulighed for og ikke brugt tid på at finde ud af, hvor seriøse regeringen og den nuværende arbejdsministre er. Det synes jeg også, at Venstre og De Konservative gør tilstrækkelig meget ud af, så der er ikke meget tilbage at lave på det område for os andre.

Men jeg vil gerne sige, at jeg står fuldstændig uforstående over for den nedsættelse af funktionærlovens minimumstimesats til 8 timer. Det har jeg slet ingen forståelse for, og det er jo yderligere med til at fjerne fleksibilitet på arbejdsmarkedet, og manglende fleksibilitet er i forvejen efter min mening medvirkende til, at der skabes for få job. Det her er så yderligere en sten på vejen i den henseende, og det er absolut negativt, så vi stemmer imod B.

Med hensyn til A, så er vi – som det også fremgik af et tidligere indlæg – absolut utilfredse med den måde, man i det her tilfælde implementerer et EU-direktiv på.

Vi tilslutter os, at EU-direktiver på arbejdsmarkedsområdet skal implementeres, men i et Ritzautelegram kom det til at fremstå, som om vi var særlig glade, når EU tog initiativer på arbejdsmarkedsområdet i Danmark, så jubledede vi særlig, når de skulle implementeres. Det er en overfortolkning af, hvad jeg har sagt, men sådan kan man åbenbart komme til at forklare sig utydeligt. Det, vi mener, er, at vi skal have mere lovgivning, men den må gerne have rod i det danske Folketing og ikke i EU.

Vi ønsker, at vi skal have mere lovgivning på arbejdsmarkedsområdet, vi mener, at vi skal give minimumsrettigheder eller rammelove, som SF's ordfører nævnte, at de har på den anden side af Sundet. Og det er jo ikke et uland. Arbejderne får løn og har huse at bo i og får mad og sådan noget, de har i virkeligheden rimelige rettigheder. Sådan et samfund kunne vi såmænd

ikke have noget imod, vi fik i Danmark, det er ikke helt forkert.

Kendsgerningen er jo, at en tredjedel af arbejdstagerne i Danmark lever uden overenskomst, og så er der nogle, der er medlem af en organisation, som slet ikke er inde i varmen. Den omfattes ikke af det, som man kalder arbejdsmarkedets parter. Så er der arbejdsmarkedets parter, som plejer at få lov til at bestemme, og der er så yderligere den store del, der nu er skubbet ud. Nu er det så skrumpet ind til det specielle, at det er LO, der skal finde ud af, hvad der menes med EU's direktiver, og det, de så finder for godt, ophøjes så til lov. Det er en groft utilfredsstillende rækkefølge at gøre tingene i.

Derfor benytter vi den gule knap, når vi skal til endelig stemmeafgivning om det her forslag. Det var vist Enhedslistens ordfører, der kaldte det sådan lidt lunkent og lidt flovt. Man kan også kalde det ansvarlighed at bruge den gule knap, når man ikke bifalder det. Sådan er det for vores vedkommende i den situation her.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil godt begynde med at sige, at forløbet af deltids sagen fra begyndelsen fra 1997 og til i dag ikke har været optimalt, og jeg vil godt påtage mig min del af skylden. Jeg vil ikke gøre meget ud af forhistorien, men blot minde om, at direktivforslaget gik ud på at ophøje de europæiske parter deltidsaftale til direktivtekst. Som bekendt var der dengang en meget bred støtte i Folketinget til den europæiske sociale dialog. Der var et ønske om, at vi fra dansk siden gjorde, hvad vi kunne, for at understøtte den.

Nu er der flere gange henvist til et møde i Europaudvalget den 12. december, og det er jo rigtigt, som der er sagt, at der ikke er mulighed for at fremlægge dokumentation i form af referat fra det pågældende møde. Det kunne måske godt have været med til at kaste lys over sagen. Men der er to udsagn, som regeringen har givet udtryk for, som jeg har lov at nævne.

Det ene er, at justitsministeren, som opråbte på arbejdsministerens vegne, slog fast, at der i notater fra Arbejdsministeriet var givet udtryk for, at man ikke kunne sige noget entydigt om, hvorvidt det ville være i overensstemmelse med funktionærlovens bestemmelse om 15 timers beskæftigelse. Justitsministeren gav også udtryk for, at regeringen ikke ved implementeringen ville trække noget ned over hovedet på det danske arbejdsmarked.